

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

12. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

22. BŘEZNA 2020

Z obsahu:

O blahoslavenstvích –

Blahoslavení plačící

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 12. února 2020,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatá Raška (Rebeka ar-Rayyas de Himlaya)

Libor Rösner
- strana 4 -

Cesta k Bohu (10)

Sv. František Saleský
- strana 5 -

Matka

Evženie Ravasio (11)
- strana 7 -

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (21)

P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 8 -

Gabriele Kubyová, obhájkyně pro-rodinné politiky, vyhrála soud

- strana 9 -

Králíky - Hora

Matky Boží

Petr Bobek

- strana 10 -

Rodina, která se společně modlí, zůstane spolu

- strana 13 -

Sousoší *Ecce, Homo*, Králíky - Hora Matky Boží

O blahoslavenstvích – Blahoslavení plačící (Zach 12,10)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 12. února 2020, Řím, aula Pavla VI.

Drazi bratři a sestry, dobrý den! Vydali jsme se na cestu za blahoslavenstvími a dnes se zastavíme u toho druhého: *Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.*

V řeckém jazyce, jímž je psáno evangelium, je toto blahoslavenství formulováno slovesem, které není v trpném rodě – blahoslavení totiž pláčem netrpí –, nýbrž v činném – *pláčou* z nitra. Jde o postoj, který dostal v křesťanské spiritualitě ústřední místo, a pouštní otcové, historicky první mniši, jej nazývali *penthos*, tedy vnitřní bolest, která umožňuje vztah

k Pánu a k bližnímu, nový vztah s Pánem a s bližním.

Tento pláč může mít v Písmu dvojitý aspekt: první se váže k smrti nebo utrpení druhého. Další aspekt se váže k slzám hříchu – vlastního hříchu –, když srdce krvácí bolestí nad urážkou Boha a bližního.

Jde tedy o to, mít rád druhého takovým způsobem, že se s ním či s ní spojujeme do té míry, že sdílíme jeho či její utrpení. Jsou lidé zachovávající si odstup, o krok zpět. Je však nezbytné, abychom druhé nechali proniknout do svého srdce.

Několikrát jsem mluvil o daru slz (srov. *Christus vivit*, 76; *Promluva k mládeži na Univerzitě sv. Tomáše*, Manila 18. ledna 2015; *Homilie na Popeleční středu*, 18. února 2015). Je možné milovat chladně? Je možná láska jako funkce, jako povinnost? Zajisté nikoli. Existují zarmoucení, kteří potřebují potěšit, ale i takoví, kteří mají potěšení a které je třeba zarmoutit a probudit, protože mají srdce z kamene a odnaučili se plakat. Je třeba probouzet lidi, kteří se neumějí dojmout bolestí druhých.

Pokračování na str. 6

Byli jsme povoláni k napodobení Ježíšovy a Mariiny pokory. Pokora je opakem pýchy. A je-li pýcha zdrojem veškerého hříchu, pak pokora je pramenem všech ctností a základem pro svatost. Postní rozjímání nás vždy vede k hlubšímu poznání pokory a k jejím jedinečným nositelům – k Ježíši a Panně Marii. Neboť tam, kde bylo nutné odčinit hřích, bylo také třeba pokorného přijetí Boží vůle a bolestného utrpení: ať už to byl Ježíš odsouzený Pilátem, bičováný, trním korunovaný, vysmíváný, ukřižovaný; anebo to byla Maria, jejíž srdce probodl meč nenávisti vůči jejímu milovanému Synu... Celé pozemské působení Ježíše jako Bohočlověka je pak neoddelitelně spjata s jeho Matkou Marií. (str. 8–9) Proto, kdo chce kráčet ve svém životě s Ježíšem a chce ho mít bezpečně ve svém srdci, měl by se nechat vést Marií. Vždyť to byla ona, kdo uvedl Ježíše do veřejného života, a byla to ona, která neztratila po jeho smrti víru v Ježíšovo dílo spásy a která bděla s apoštoly v modlitbách, očekávajíc příchod Ducha Svatého. Právem je tedy nazývána nejen Matkou Ježíšovou a naší, ale i duchovní Matkou Církve.

Pokorná duše si uvědomuje svoji ubohost před Bohem, zvláště pak to, jak každý hřích mu působí obrovskou bolest. A není to ledajaká bolest! Je to vpravdě bolest kříže: vždyť Ježíš nesl v kříži tíhu každého lidského hříchu! Ještě nejsme zarmou-

Editorial

cení při pomýšlení, kolika hříchy jsme až dosud Ježíši přitížili? ... Můžeme však odlehčit tíži Ježíšova kříže: když uznáme svůj hřích, činíme pokání a vzbudíme touhu již nikdy takto Boží lásku k nám neponižit a nezradit. Naučme se slova svaté Rafky (str. 4), kterými připomínala Ježíšovu ránu způsobenou nesením těžkého kříže, zatěžovaného neustále našimi hříchy: „Nezapomínejte na šestou ránu, kterou měl Pán Ježíš – na rameno!“

Citlivá duše může při tomto pomýšlení i hořce zaplakat. A snad pocítí v nitru silnou bolest. Avšak nikdy nesmí ztratit svoji rovnováhu, musí zůstat v klidu – jak nabádá sv. František Saleský. (str. 5) Věří přece v Boží lásku a v to, že Ježíšova smrt byla k životu člověka a jeho spásy, a nikoliv k jeho smrti, zavržení. A to odlišuje pravého Ježíšova učedníka od toho, kdo sice v Boha věří, ale jeho srdce není naplněno Boží láskou a nadějí, kterou přinesla Ježíšova smrt. Má-li být dnes katolický křesťan v něčem přínosem pro svět rozpadajících se a zanikajících přirozených, Božích hodnot, pak je to nepochybně život v naději: ať už se stane cokoli, nikdy to neskončí katastrofou, neboť poslední slovo má vždycky Bůh – a je to slovo záchrany, spásy, věčného štěstí prožívaného v jeho království. Katastrofou se život nesmrtel-

né lidské duše nekončí, nýbrž je před ní ještě celá věčnost: a to je výhled, který dává člověku pokora, jež v jeho mysli a srdci zakotvuje plnou závislost na Bohu. Jen ta duše, která bude tvrdošijně odmítat Boha i v posledním okamžiku života, bude prožívat svoji osobní katastrofu – věčné zavržení a ztrátu Božího království...

Neklid duše je spojen i se ztrátou víry v Boží Prozřetelnost. Lidová moudrost to vystihla takto: Boží mlýny melou pomalu, ale jistě. Ať už se nám vybaví cokoli konkrétního, jedno je zřejmé: člověk, který se snaží žít co nejvíce s Ježíšem – a kdo žije s ním, žije i s jeho Otcem (str. 7) a s Duchem Svatým – nemůže nikdy ztratit klid své duše, i kdyby se kácela země (srov. Ž 46,3).

Tento klid neztrácí ani Gabriele Kubová, ačkoliv je přímo ďábelsky napadána pro svoji obhajobu Božích hodnot v oblasti pro-rodinné politiky a pro svoji neoblomnou kritiku genderové ideologie a zvrhlého sexismu. (str. 9) Její neohroženost může motivovat i nás, abychom se v tomto týdnu připojili k modlitbám za úctu k počatému životu a za nenarozené děti (25. března). Anebo k přihlášení se na *Národní pochod pro život a rodinu* (str. 12), či aspoň ke spojení se s Pannou Marií v modlitbě růžence, jejímž ovocem je také soudržnost rodiny (str. 13).

V pokoře předstupme před Boha a odvezdeme mu bolesti své i celého světa.

Daniel Dehner

Přečti si pozorně podrobné ličení dramatických událostí, které zcela nečekaně vyvolá Ježíšův soucit s hlubokou lidskou bídou. Už sama možnost účasti při této příležitosti je pro tebe velikou milostí.

Dnešní setkání s Ježíšem má totiž pro tebe mimořádnou důležitost, a proto je třeba prosit Ducha Svatého,

abys přijal jeho pozvání nikoliv ze zvědavosti, nýbrž s opravdovou pokorou a učenlivostí. Jestliže tě trápí otázka, co je to, co nás může tak bolestně rozdělovat, můžeš dnes najít vysvětlující odpověď právě zde.

Vstoupíš totiž do situace, která rozděljuje účastníky do dvou táborů, neboť jim nastavuje zrcadlo pravdy: Pán dnes veřejně prohlašuje, že přišel na tento svět soudit, aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli. Přišel tedy nejen uzdravovat, ale také usvědčit z hluboké duchovní slepoty ty, kteří jsou si příliš jisti sami sebou a kteří mají za to, že žádné uzdravení ani nepotřebují. Kdyby ses domníval, že se bez tohoto proměňujícího setkání obejdeš, vystavuješ se nebezpečí, že se sám zařadíš na stranu těch, kteří se zaslíbeně domnívají, že vidí, ale přitom jejich hřích trvá.

Neboj se přiblížit se k Ježíši jako ubožák. Neboj se připustit, že můžeš být slepý od narození, protože stále ještě nevidíš celou hloubku své vlastní bídy. Nemusíš se za to stydět ani před sebou, ani před druhými. Všechny tvoje neduhy a nedostatečnosti, i ty, kterých si nejsi vědom, nejsou znamením tvého odsouzení, nýbrž jsou pro Pána příležitost, aby se i na tobě zjevily Boží skutky.

Z tvé strany je k tomu třeba jediného: aby ses zcela otevřel Pánu a důvěřoval mu.

Bláto, kterým Pán pomaže slepého, se jeví nevzhledné a ponižující jen lidským očím. Ty však je přijmi s vírou a vděčností. V plné důvěře v jeho nekonečnou moudrost, dobrotu a moc se podrob jeho slovu a vykonej to, co ti řekne: *Jdi a umyj se.*

Před tvým zrakem se náhle objevuje pravda, která tě naplňuje úžasem: až dosud zahleděn jen do sebe, byls ve skutečnosti slepý. Teď teprve vidíš, kdo jsi. Poznáváš, že ačkoliv sám o sobě jsi ničím, tvá

důstojnost překračuje všechno pomyšlení, protože si tě od věčnosti zamilovala Láska, která ti dává účast na svém božství. Mohlo tě potkat něco většího? Tvým uzdravením však teprve začíná

tvá spolupráce na zjevení Božích skutků. Čím nápadnější je tvá proměna z nového vidění skutečnosti, tím protikladnější budou reakce, s nimiž se setkáš ve svém okolí. Nesmí tě překvapit, když zjistíš, že ne všichni budou sdílet tvou radost.

Boží skutky se nikdy netýkají pouze toho, na kom se nejdříve projeví. Je-li zázračně pomozeno potřebnému, je to výzva pro všechny, aby chválili Boha. Proč by si Bůh nemohl vybrat největšího chudáčka za tlumočníka svého poselství? Ale bohužel, lidé, kteří pro své uspokojení zveličují své skutky, nelibě nesou, když se ukáže, že ty jejich jsou vedle Božích skutků ničím. Nesmíš se divit, když pak hledají všechny možné důvody, aby *Boží skutky* odstranili ze svých očí. Narazíš i na ty, kteří neradi vidí, když někdo prohlédl, protože se skrytě obávají, že by mohl vidět více a lépe než oni.

Je přitom přímo nápadné, čím všim si člověk může ospravedlňovat, že může i zjevné Boží skutky odmítat. Hledají se nerosrovnalosti ve všem možném, jen jedno se nepřipouští: zda není třeba hledat chybu také ve svém vlastním postoji a vytáhnout si trám ze svého oka⁽¹⁾. Tragédie zatvrzelých je v tom, že odmítají uzdravení svého zraku, protože se bláhově obávají, že by patřili mezi slepé, kdyby prohlédli.

Přímou provokuje upřímná a bezezpečná prostota a usvědčující pravdivost těch, kdo vidí skutečnosti z Boží perspektivy a jsou tak posly Boží pravdy a milosti. Případá jim to nesnesitelné, a dokonce pobuřující. Takto vyvolaná nevole může zajít hodně daleko: *Celý ses narodil v hřích, a nás chceš poučovat?* Ale i kdyby tě vyloučili ze svého středu, nedej se tím odradit ani zastrašit. To všechno je Pánu známo a nesmí tě to tedy překvapit. Připravil na to přece své věrné: *Vyloučí vás ze synagogy, ano, přijde hodina, kdy každý, kdo vás zabije, bude si myslet, že tím uctívá Boha.*⁽²⁾

Ježíš tě však nezahrnul milostmi proto, aby tě přivedl do neštěstí. Ani když

Kámen úrazu

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Vy říkáte: Vidíme.

A tak váš hřích zůstává.

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a

Hospodin řekl Samuelovi: „Napln svůj roh olejem a jdi! Posílám tě k Jesseovi, Betlémanu, protože jsem si vyhlédl krále mezi jeho syny.“ Když Samuel přišel a spatřil Eliaba, řekl si: „Jistě tenhle je před Hospodinem jeho pomazaný.“ Hospodin však řekl Samuelovi: „Nevsímej si jeho vzhledu ani vysoké postavy, neboť ho vylučuji. Neodivám se totiž jako člověk; člověk soudí podle zdání, Hospodin však vidí do srdce.“ Jesse předvedl před Samuela sedm svých synů, ale Samuel řekl: „Mezi nimi Hospodin nevyvolil nikoho.“ A zeptal se: „Jsou to již všichni chlapi?“ Jesse odpověděl: „Ještě je nejmladší, ten pase stáda.“ Samuel tedy řekl Jesseovi: „Pošli pro něho, neboť nesedneme k jídlu, dokud sem nepřijde.“ Poslal tedy a uvedl ho: byl plavovlasý, s krásnýma očima a milého vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaž ho; to je on.“ Samuel vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. Od toho dne i nadále působil s Davidem Hospodinův duch.

2. čtení – Ef 5,8-14

Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy. Zkoumejte, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy; spíše je veřejně odsuzujte. Vždyť člověku je hanba už jen o tom

Dokončení na str. 6

se pro nepřítel slepých ocitneš zdánlivě na holičkách, nejsi opuštěn. Pán si tě sám vyhledá, tak jako ti sám vrátil zrak. Je tedy na tobě, abys vyznal svou víru v *Syna člověka. Je to ten, který s tebou mluví.* Padni před ním na kolena a vzdávej mu chválu a dík. On je tvůj Pastýř, nic ti nemůže scházet. I kdybys měl projít nejtemnější roklí, nemusíš se bát. Tvůj zrak nyní vidí, že i jeho hůl je tvou radostí⁽³⁾. Nyní totiž vidíš jasně, co jsi dříve neviděl: co by ti mohlo scházet, když tvůj Pán je s tebou?

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 7,5; ⁽²⁾ Jan 16,2;

⁽³⁾ srov. Ž 23,4

Svatá Rafka (Rebeka ar-Rayyas de Himlaya)

Když se řekne Libanon a světcí, možná se řadě lidí vybaví mnich svatého života a velký divotvůrce sv. Šarbel Machlúf. Tato země však dala křesťanstvu i jiné vzory hodné úcty, důvěry a následování. Patří k nim rozhodně i sv. Rafka, vlastním jménem Butrossiéh ar-Rayyas de Himlaya.

Tato světice se narodila 29. června 1832 ve visce Himlaya, nedaleko Bikfaci. Při křtu dostala jméno Butrossiéh, tedy obdobu naší Petry. V sedmém roce svého života ztratila matku Rebeku. Rodina začala brzy třít bídu s nouzí, proto ji jako jedenáctiletou poslal její otec Mrád Sáber el-Chobog do služby do jedné křesťanské rodiny v Damašku.

Ne že by tam bylo Butrossiéh špatně, ale stesk po domově byl přesto silnější. Když asi po čtyřech letech konečně zase překročila práh rodného domku, ke svému velkému překvapení zjistila, že otec si zatím našel novou ženu. Po několika měsících pak své dceři na nátlak nové manželky naznačil, že i ona by už měla uvažovat o vdavkách, jelikož se pomalu blíží k věkové hranici, která je pro libanonské dívky vhodná ke sňatku.

Butrossiéh však v srdci chovala touhu svázat svůj život výhradně se Spasitelem v klášterní klauzūře. Její touha došla naplnění – zbožný Mrád Sáber el-Chobog se nechal přemluvit a své dceři život v řeholi povolil.

Butrossiéh vstoupila do postulátu v klášteře Panny Marie v Bakfavi k Dceřám Panny Marie osvobození. Šlo o mladou kongregaci věnující se především vyučování dětí. Do této činnosti se mladáulantka, jež v roce 1856 složila časné sliby, vrhla s neutuchajícím nadšením, učila dítky katechismus či arabštinu, které se naučila v jezuitském klášteře v Ghaziře, kam byla představenou vyslána jako kuchařka.

Několik let takto působila mezi drobotinou. Mezitím se zemí přehnal vlna masakru, který měli na svědomí tzv. drúzové čili sekta fanatiků odštěpených od muslimských šiitů. Nejenže Butrossiéh před nimi jen s velkým štěstím zachránila vlastní život, ale nasadila jej i pro jednoho malého klučínku, jehož před běsnícími drúzy schovala pod svůj hábit.

Po čase se její kongregace začala zmítat ve vnitřní krizi. Butrossiéh strávila ho-

diny a hodiny na kolenou, aby si vyprosila milost setrvání v nastoupené cestě a plnění Boží vůle. Dostalo se jí odpovědi překvapivou milostí: jednoho dne se jí ve snu zjevili sv. Jiří, sv. Simeon a sv. Antonín Veliký a vyzvali ji k tomu, aby za svůj nový domov přijala klášter maronitek sv. Šimona v Mar Semaan al-Quarn Adtou. Jedná se o ženskou odnož libanonských maronitů, která byla založena v roce 1695, označuje se rovněž termínem baladitky.⁽¹⁾

Dne 12. července 1871 započala noviciát a profesi složila již 25. srpna 1872. Stejně jako změnila kongregaci, tak změnila Butrossiéh i jméno. Od této chvíle se jmenuje Rebeka či též Rafka, Rafqa. A začíná též život nebyvalé askeze, jakou by jí mohl závidět leckterý poustevník anebo člen těch nejprísnejších řádů (kdyby ovšem závist nebyla jedním ze sedmi hlavních hříchů). Modlitba a sebezápor, to byla pravá a levá lice jejího duchovního obličej. Rebeka však chtěla pro svého nebeského Ženicha mít ještě větší půvab, proto jej v modlitbách žádala, aby jí udělil milost účasti na svém vykupitelském utrpení.

Počínajíc říjnem roku 1885 Rafka poznala, že byla vyslyšena a že zbytek svého odevzdaného života bude naslouchat Ženichově nepřetržité odpovědi: oslepla a vbrzku podlehl její tělo celkové paralýze, později na něm nebylo možné najít jedině zdravé místočko. Přesto však nevzala svou prosbu zpět, ale s díky a s obdivuhodnou trpělivostí všechno snášela, majíc na paměti Ukřižovaného a jeho Bolestnou Matku. Jediné, co Rebece zůstalo zachováno, byl hlas – používala jej k velení Boha. Mimo modlitby neustále opakovala: „*Nezapomínejte na šestou ránu, kterou měl Pán Ježíš – na rameno!*“ Mínila tím ránu způsobenou nesením těžkého kříže, zatěžovaného neustále našimi hří-

chy, ránu pro Krista obzvláště bolestivou. Kristus na její přímlyvu uzdravoval, učinil mnoho zázraků. Poslední období svého života strávila Rafka v klášteře sv. Josefa v Irabte, kde v pověsti svatosti 23. března 1914 skonala. Nad jejím hrobem na klášterním hřbitově se po tři dny objevovala záře.

Svatost baladitky Rafky potvrdil v roce 1985 Jan Pavel II. jejím blahorečením a v roce 2001 dokonce i svatořečením. „*Na Blízkém východě, tak citelně postiženém rozličnými krvavými konflikty a tolikerym utrpením nevinných zůstává svědeckví*

této libanonské řeholní sestry zdrojem důvěry pro všechny, jimž bylo ublíženo,“ řekl papež při té příležitosti a dodal: „*Žila vždy v úzkém vztahu s Kristem a stejně jako on nikdy nezačala pochybovat o lidech. Proto je také její příklad věrohodným znamením ukazujícím na to, že paschální Ježíšovo tajemství stále proměňuje svět, aby v něm vzklíčila naděje nového života, obětovaná všem lidem dobré vůle.*“

Poznámka redakce:

Matice cyrilometodějská připravuje k vydání knihu *Svatý Šarbel Machlúf a další libanonské světcí*, kde budou i modlitby ke sv. Rebece.

Poznámky:

⁽¹⁾ Maronité byli na konci 4. století skupina učedníků shromážděná okolo sv. Marona, jenž spolu s nimi založil mezi Antiochií a Aleppem klášter. V 8. století přesídlili do libanonských hor, kde žili tak trochu v izolaci; rozvíjeli se pak jako svým způsobem samostatná církev, její hlavou se stává biskup, nosící titul patriarcha Antiochie a celého Východu. Poté, co byl ve 12. století založen v zemi latinský patriarchát, vyhlásili maronité s Římem jednotu, jež dodnes nebyla přerušena. Nejznámějším maronitou je bezesporu již zmíněný sv. Šarbel.

Cesta k Bohu (10)

Utrpení

Kdyby se v říši věčné Lásky vyskytovala závist, andělé by nám záviděli dvě věci: utrpení Boží za nás lidi a utrpení člověka pro Boha.

Jistě nemůžeme milovat utrpení, chápané samo o sobě. Ale kvůli jeho nejhlubší podstatě – nevyzpytatelnému rozhodnutí Boha, který je sesilá – je nekonečně láskyhodné. Opravdu milující srdce miluje Boží vůli nejenom v útěše, nýbrž také v navštívení útrap, ba miluje ho tehdy ještě více; neboť pro lásku to nejvyšší je trpět pro milovaného.

Existuje dvojí druh smutku: ten světský a smutek dítěte Božího.

„Zármutek podle Boží vůle,“ říká sv. Pavel, „působí pokání ke spáse, zármutek po způsobu světa však působí smrt.“⁽¹⁾ Mate a vystrašuje duši, činí ji bezradnou a bez odvahy a ochromuje její sílu. Ten první uvádí klid do duše. „Moje největší hořkost spočívá v pokoji,“ říká Izaiáš.⁽²⁾ „Budete se rmoutit,“ říká Pán, „ale vaše srdce ať se nechvěje!“

Smutek dětí světa se lehce zvrhává v hoře, omámení a zoufalství. Podobají se svišťům, kteří při ubývajícím měsíci jsou zasmušilí a mrzutí, když ale znovu přibývá, skáčou a tančí a vyvádějí všechny možné šprýmy. – Smutek svatých je ale mírněný odevzdaností a souhlasem s vůlí Boží. Probíhá klidně duši jako jemný deštěk, který čistí ovzduší.

Špatný smutek zatemňuje rozum, jak říká žalmista: „Potácejí se a vrávorají jako opilí a veškerá jejich chytrost zmizela.“⁽³⁾ Je to tápání v temnotě po prostředcích neznámo k čemu. – Dobrý smutek však osvobozuje a prosvěcuje ducha a učí „rozumět“, jak je psáno v žalmu.

Špatný smutek dává snadno klesat na mysl a rukám zapomenout na práci, stejně jako u Hagar, která nechala své dítě ležet pod stromem a plakala. Dobrý smutek se však nevzdává ničeho dobrého a vybízí nás, abychom se modlili o to více o důvěru v Boha a volali o Boží milost a milosrdenství. „Zármutek, Pane, a strach mě popadly; ale já si vezmu k srdci tvé slovo.“

Takový byl Pánův zármutek, který, ačkoliv byl nad pomyslení veliký, přece mu nebránil v modlitbě a ve starosti o apoštoly. Maria byla plná bolesti, protože ztratila svého Syna; ale hledala ho s velkou horlivostí.

Mnohá lidská pokušení a zkoušky potkávají zde na zemi také Boží služebníky. Jestliže jsme zaniceni láskou, překonáme je v klidu. Před nějakou dobou jsem viděl jednu dívku, která nesla na hlavě džbán vody. Nahoru položila kousek dřeva. Chtěl jsem vědět proč, a ona mi řekla, že je to proto, aby zadržela pohyb vody, aby ji nevyhlila. Tedy, pomyslel jsem si, musíme položit kus dřeva také na pohyby svého srdce – kříž našeho Pána –, abychom jim zadrželi výkyvy své mysli a kráčeli vpřed s určitým vyrovnaným klidem.

Kde je opravdová duševní rovnováha, nemůže být řeč o přílišné bolesti. Duše zůstává v klidu. Věří v Boží lásku ve všem. Ona ví, že je Někdo, kdo mě tolik miluje, že se vydal na smrt, abych žil. Tak nemohu vůbec pochopit, že duše, které se zcela vydaly Božimu vedení, mohou být někdy velmi smutné – jsou přece v hlubokém pokoji. Jestliže námi svět pohrdá – radujme se! Má pravdu, jsme před Bohem opovrženíhodní. Jestliže nás chválí, nemáme si z toho nic dělat: svět je slepý. Sloužit Bohu a jemu se líbit, to nám musí stačit.

Cožpak je možné, abychom ještě mohli milovat tuto marnivost světa potom, co jsme vzali v úvahu dobrotu, stálost a věčnost Boží? Oč více poznávám svět, o to více si vážím těch, kteří patří Ježíši Kristu.

Je to Boží láska, která nás učí postupně si odvykat marností tohoto světa, abychom si o to více všímali nesmrtelných radostí a svá srdce zaměřovali nahoru, kam směřují všechna naše přání a naděje a kde už mnohá z našich drahých duší bydlí. Nemůžeme bránit našemu ubohému srdci, aby nepociťovalo bolest nad ztrátou těch, kdo byli zde na zemi našimi průvodci. Ale chceme zůstat věrni tomu, co jsme tak často a svatě slibovali: spojit zcela naši vůli s vůlí Boží. Smrt je přece pro křesťana jenom přechodem z tohoto pozemského světa k opravdovému životu a umřít znamená vstoupit do nesmrtelnosti.

V nejtěžších utrpeních a pokořování pozvedněme svůj pohled ke kříži. Srdce, které ukřižovaného Spasitele vroucně miluje, miluje také jeho bolesti, jeho smrt. A když mu z toho případně malý podíl, tak jej bude snášet ochotně a obejmě jej s milující něžností.

„Ach,“ volá milující duše, „můj Spasitel trpí nesnesitelnými bolestmi, to mi působí bolest a strach; ale on trpí z lásky, on má rád své bolesti, on umírá radostí a bolestí, že může pro mne zemřít. Jak tedy jeho bolesti trápi, tak vroucně mě dojíhá jeho láska a já se jen kvůli tomu nermoutím, nýbrž jsem kvůli němu pyšná.“ Taková je bolest lásky – láska bolestí.

Srdce zapálené Boží láskou touží po lásce bez hranic, vidí však, že nemůže ani dosti milovat, ani dosti toužit. To bolí jako šíp. Jenom takováto bolest, kterou tato duše snáší, je velice milá bolest. Protože kdo stále touží milovat, ten také miluje, vroucně po tom touží. Touha milovat v něm probouzí bolest, touha po lásce mu dělá bolest sladkou.

Ó svatá lásko, jak jsi bolestivá! Ó bolesti, jak jsi líbezná!

(Pokračování)

Z Dienst am Glauben 2/2018

(překlad do němčiny Otto Karrer)

Český překlad -mp- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. 2 Kor 7,10. [pozn. red.]

⁽²⁾ Srov. Iz 38,17. [pozn. red.]

⁽³⁾ Srov. Ž 107,27. [pozn. red.]

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

mluvit, co ti lidé potají páchají. Všechno, co se odsoudí, ukáže se v pravém světle. Všechno totiž, na co se vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká v Písmu: „Probud' se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvítí.“

Evangelium - Jan 9,1-41

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo zhřešil: on sám, nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Po těch slovech plívl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ - to slovo znamená „Poslaný“. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří ho dříve viděli žebrat, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebral?“ Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“ Ptali se ho tedy: „Jak to, že teď vidíš?“ On odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: »Jdi k Siloe a umyj se!« Šel jsem tedy, umyl se a vidím.“ Pta-

li se ho: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“ Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“ Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní ale namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!“ A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“ Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyl zraku, až si zavolali rodiče toho uzdraveného slepce a zeptali se jich: „Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?“ Jeho rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe!“ To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, zeptejte se jeho.“ Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: „Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník.“

On odpověděl: „Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý, a teď vidím.“ Zeptali se ho tedy: „Co s tebou udělal? Jak ti otevřel oči?“ Odpověděl jim: „Už jsem vám to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“ Osopili se na něj: „Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“ Ten člověk jim odpověděl: „To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je - a otevřel mi oči. Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli. Od věků nebylo slyšáno, že by někdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal.“ Řekli mu: „V hříších ses celý narodil, a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, Pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena. Ježíš prohlásil: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli.“ Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: „Jsmo snad i my slepí?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích. Vy však říkáte: »Vidíme.« Proto váš hřích trvá.“

O blahoslavenstvích - Blahoslavení plačící - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Zármutek je hořká cesta, ale může být užitečná, když otvírá oči k životu, k posvátnosti a nenahraditelnosti každého člověka. V takové chvíli si člověk uvědomí, že čas je krátký.

Druhým významem tohoto paradoxního blahoslavenství je plakat *kvůli hříchu*.

Tady je třeba rozlišovat: Někdo se rozhněvá, když pochybí, ale to je pýcha. Avšak někdo pláče kvůli špatnosti, které se dopustil, kvůli opomenutému dobru a kvůli zradě ve vztahu k Bohu. To je pláč nad neprokázanou láskou a propuká, když někomu leží na srdci život druhých. Pláč je tu proto, že není shoda s Pánem, který nás má tolik rád, a zarmucuje nás neprokázané dobro. Je to vjem hříchu. Taková říkají: „*Ranil jsem toho, koho miluji*“ a jsou zarmoucení až k slzám. Bohu díky, skanou-li takové slzy!

Toto je téma vlastních pochybení, s nimiž je třeba se vyrovnat. Pomysleme na pláč, který přivedl svatého Petra k nové a mnohem opravdovější lásce. Pláč očisťuje a obnovuje. Petr se po díval na Ježíše, rozplakal se a jeho srdce bylo obnoveno. Na rozdíl od Jidáše, který nepřipustil svoje pochybení a spáchal sebevraždu, chudák. Pochopit hřích je Boží dar, dílo Ducha Svatého. Sami nedokážeme pochopit hřích. Je to milost, o kterou máme prosit. Pane, ať pochopím zlo, které jsem spáchal nebo mohl spáchat. To je obrovský dar, a když je pochopen, přichází kajicný pláč.

Jeden z prvních mnichů, Efrém Syrský, říká, že tvář omytá slzami je nevýslovně krásná (srov. *Discorso ascetico*). Krása litoosti, krása pláče, krása zkroušenosti! Jako vždycky má křesťanský život svůj nejlepší výraz v milosrdenství. Moudrý a blahosla-

vený je ten, kdo si připouští bolest, pojící se k lásce, protože obdrží útěchu Ducha Svatého, výraz něhy, v níž Bůh odpouští a napravuje. Bůh vždycky odpouští, nikdy na to nezapomeňme. Bůh vždycky odpouští i ty nejhorší hříchy, vždycky. My máme problém, že neradi prosíme o odpuštění, uzavíráme se do sebe a nežádáme odpuštění. Toto je problém, ale On je pro odpuštění.

Pokud vždycky pamatujeme na to, že Bůh „s námi nejedná podle našich hříchů, ani nám neodplácí podle našich vin“ (Ž 103,10), žijeme v milosrdenství a soucitu, a projevuje se v nás láska. Pán ať nám v hojnosti udělí lásku, abychom měli rádi s úsměvem, zblízka, služebností a také pláčem.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)

Matka Evženie Ravasio (11)

V následujících pasážích se nebeský Otec vyjadřuje ke svému království, aby nám vysvětlil, že **kvůli tomu, aby jeho království mohlo v plnosti přijít na tuto zemi, musíme uznat i jeho a uctívat ho jako Krále tohoto království**, protože jen takto nás může nanovo obdarovat svými dary, skrze něž se toto Boží království pak na zemi uskuteční v celé plnosti. To však v žádném případě neznamená, že bychom měli odstranit anebo zrušit svátek Krista Krále.

Uctívat Otce a Syna jako Krále

„Se vsí horlivostí uctíváte královský majestát mého Syna Ježíše; to je pravda. A v něm přece uctíváte i mne! Avšak upřete svému Otci tuto velkou čest, vyhlásit i jeho za Krále, anebo mě alespoň nechat královat, aby svého Otce mohli všichni lidé poznat a milovat?“

Ano, přejí si, abyste slavili svátek královského majestátu mého Syna, a tím odčinili urážky, které obdržel od Piláta a také od vojáků, kteří bičovali jeho svaté a nevinné člověčenství. Nežádám tedy, aby byl tento svátek zrušen, právě naopak, ať se slaví s oduševněním a horlivostí.

Ale aby všichni mohli skutečně poznat tohoto Krále, Ježíše, je nutné, aby taktéž poznali jeho království.

Proto pokud máte dokonale dospět k tomto dvojnásobnému poznání – poznání Ježíšova královského vládnutí a poznání jeho království – je rovněž nutné poznat Otce tohoto Krále, poznat Stvořitele tohoto království.

Děti moje, Církev, toto společenství – k jehož založení jsem poslal svého Syna – vskutku završí mé dílo tím, že naučí lidi uctívat toho, který je jejím Původcem: vašeho Otce a Stvořitele.

Někteří z vás, děti moje, mi nyní říkají: »Církev ustavičně roste, křesťané

jsou stále početnější, to je přece dostatečný důkaz toho, že naše Církev má už všechno!«

Ano, je pravda, že Ježíš Kristus založil Církev, ale učinil tak v nejužší jednotě s Otcem, vlastním původcem Církve,

od kterého všechno vychází. Jen jak ho takto uznáme – a k tomu patří i to, že se v Církvi bude oficiálně slavit jeho svátek – bude jeho království završeno.

„Vězte však, děti moje, že váš Otec nad Církví bděl vždy, od okamžiku jejího zrození; a že ve shodě se svým Synem a Duchem Svatým chtěl – prostřednictvím Svatého otce, svého zástupce – aby byla neomylná. Přece jen, kdyby mě křesťané poznali takového, jaký jsem: jako něžného a milosrdného Otce, dobrotivého a velkorysého, zcela jistě by toto svaté náboženství praktikovali o to odvázněji a upřímněji.“

Poznat Otce, abychom ho skutečně milovali

„Děti moje, kdybyste věděly, že máte Otce, který na vás myslí a miluje vás nekonečnou láskou, potom byste si i vy daly víc záležet na tom, abyste věrněji plnily své křesťanské, a dokonce i občanské povinnosti, abyste byly spravedlivé a Bohu i lidem dávaly, co jim náleží. Nemám pravdu?“

Kdybyste skutečně poznaly tohoto Otce, který vás všechny bez rozdílu miluje a který vás všechny bez rozdílu nazývá tím pěkným jménem »dítě«, i vy byste mě milovaly jako láskyplné děti! Nemám pravdu, že by se tato mnou poháněná láska, kterou byste mi potom opětovaly, stala činorodou láskou a rozšířila by se na ostatní lidi – na všechny,

kteří ještě nepoznají společenství křesťanů a ještě méně znají toho, který je stvořil a je jejich Otcem?

Jen se zamyslete, kdyby tak někdo přišel ke všem duším, které jsou vydány napospas svým pověrám, anebo k mnohým jiným, které volají k Bohu, neboť ví, že existují, ale neví, že jsem jim nablízku! Kdyby jim řekl, že jejich Stvořitel je i jejich Otec, který na ně myslí a stará se o ně, kte-

rý je v jejich mnoha útrapách a samotě zahrnuje vroucí láskou, ten by dosáhl obrácení i těch nejmocnějších duší.

Tato obrácení by byla početnější a také pevnější, to znamená trvalá.

Někteří lidé budou při posuzování **díla lásky**, které právě mezi lidmi uskutečňujeme, kriticky namítat: »Ale od dob, kdy misionáři přišli do všech vzdálených zemí, nehovoří přece nevěřícím o ničem jiném, než o Bohu, o jeho dobrodiních, o jeho milosrdenství. Co víc by ještě mohli o Bohu říci, když o něm neustále hovoří?«

Jistě, moji misionáři hovořili a hovoří ještě stále o Bohu, ale jen do té míry, do jaké mě sami znají. Avšak já vás ujišťuji: Nepoznáte mě takového, jaký jsem; právě proto přicházím, abych se slavnostním způsobem stal známým jako Otec všech a jako nejněžnější ze všech otců, a tak poopravil lásku, kterou mi sice projevujete, ale která je pokřivená strachem.

Přicházím a připodobňuji se svému stvoření, abych poopravil vaši představu o Bohu, který je odstrašujícím způsobem spravedlivý. Vidím totiž, jak všichni lidé žijí svůj život bez toho, aniž by se svěřili svému jedinému Otci, který by chtěl, aby poznali jeho jedinou touhu: ulehčit jim cestu pozemského života, aby jim potom v nebi daroval v plnosti život Boží.“

Nyní se nebeský Otec opět obrací na všechny misionáře a »apoštoly jeho lásky« a vyzývá je, aby ho lépe poznali, aby ho potom mohli hlásat takového, jaký skutečně je. Jen touto cestou si lidé poopraví obraz o Bohu a ve všech situacích se s důvěrou obrátí na nebeského Otce. Potom by se už nikdo z falešného strachu nevyhýbal svátosti smíření. Naopak, každý by se svou bídou přišel k tomuto laskavému Otci s jistotou, že on dokáže všechno napravit a odpustí i to největší selhání.

Žádná duše by si už potom dobrovolně ne zvolila žít daleko od Boha, nerozhodla by se pro peklo, a tak by brána do pekla zůstala zavřená.

„Chybějící důvěra lidí mi dokazuje, že duše mě neznají lépe kvůli tomu, že vy sami mě ve skutečnosti neznáte, pokud nepřekonaáte zastaralou představu, kterou o mně máte! Nyní ale, když vám dávám toto světlo, zůstaňte ve světle a přineste světlo všem lidem. Toto bude mocný prostředek, aby se lidé obrátili, a dokonce, pokud je to možné, aby se zavřela brána pekla.“

(Pokračování)

Z Vítězstvo Srdca 132/2020
přeložila a upravila -jk-

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (21)

81. MARIA A SÍLA LÁSKY

Život bez lásky není nic, neslouží k němu. Je jako zahrada bez vody a květin, jako tělo bez duše. Láska je nesmrtelná a na druhé straně nenávisť znamená smrt v každé chvíli. A přikázání se také podvolují lásce: „Miluj Boha nade všechno a bližního svého...“

Jelikož na konci života nás Pán bude soudit podle lásky a jeho konečný rozsudek bude v podstatě hodnocením toho, jaká byla naše láska, chceme povzbudit tuto činnost, tolik prospěšné cvičení lásky. Kapucínský otec Ignacio Larrañaga to nazval úkonem lásky. Říká: „Někdo vás urazil, zradil vás, pomluvil: na tom nezáleží. Podívejte se na Pána a poté jděte do sebe, ztište se a darujte lásku tomuto člověku, přenášejte láskyplné vlny, mentálně a srdečně jej zabalte do něhy a náklonnosti. S nezraněnou láskou mu pošlete své srdce a vaše nitro naplněné láskou k němu. Je to činnost velice evangelní. Neexistuje žádná léčba tak osvobozující jako tato. A stojí to za to, obstat ve zkoušce.“⁽¹⁾

Mnoho výroků a rčení, které odrážejí pocity lidí, vyjádřilo nesmírnost moci a síly lásky, která se nachází v ruce člověka:

- Největší nemožnost je překonána láskou.
- Láska je klíčem k otevření všeho.
- Stejně tak jako jedna hořící svíce zapaluje druhou, a tak svítí tisíce, tak jedno zapálené srdce rozsvěcuje druhé a září jich tisíce.

Když k Vinobovi, velkému Gándhího žáku, přišli přátelé do jeho domu, nikdy nikomu nepřenechal prokázat hostům tu čest, aby jim připravil jídlo. Jednoho dne se ho Gándhí zeptal, jak se mu podařilo připravit ta nejchutnější jídla. A aniž by mu dal čas na odpověď, ve stejném okamžiku Gándhí jako odpověď na svou otázku řekl: „Možná proto, že pro nás vaříš, jako bys poslal zprávu o přátelství, jako někdo, kdo vykonává akt pocty.“⁽²⁾

Není těžké představit si obrovskou lásku, se kterou Ježíšova Matka vykonávala domácí práce a s jakou ohleduplností obsluhovala Ježíše a svatého Josefa. Maria pochopila, že Ježíš není jejím vlastnictvím (odlišné od toho, co cítí mnoho matek),

ale patřil všem lidem, a proto ho představila pastýřům, králům, starému Simeonovi a stejně tak Ježíši připravila vstup do veřejného života.

Následujte Mariina příkladu, zasvěťte jí celý svůj život a odevzdejte se jí s nezměrnou láskou.

82. MARIA A POKORA

Pokora je jednou ze ctností, která je základní pro celý duchovní život. Pokora, pokud je taková, znamená rovněž dobročinnost; a na druhé straně nás vede k tomu, abychom zmírnili nezřízenou touhu po vlastní dokonalosti, poskytujíc nám správné poznání o naší maličkosti a ubohosti, zejména ve vztahu k Bohu. Čím více se ponížíme a sloužíme, tím více rosteme.

Svatý Bernard nám hovoří o třech stupních pokory:

1. *dostatečná pokora*: podrobit se většímu a nedávat přednost rovnému;
2. *velká pokora*: podrobit se rovnému a nedávat přednost menšímu;
3. *překypující pokora*: podrobit se menšímu.

Maria byla vždy pokorná a laskavá, nikdy neměla ve svých plánech – ani neměla tušení – možnost stát se Boží Matkou. Takto pokorná byla vždy plná něžnosti a poslušnosti. Snad se Ježíš naučil být poslušný a pokorný především u své vlastní Matky. Ježíš byl vzorem, který nejprve napodobil svou Matku, a potom se představil jako příklad, když řekl: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“ (Mt 11,29)

Zkus napodobit tytéž rysy pokory a přirozenosti, které Ježíš tak obdivoval na své vlastní Matce.

83. MARIA A JEŽÍŠ PŘEDSTAVUJÍ JEDINEČNÝ VZOR POKORY

Ježíš představuje pokoru nepřekonatelným a nekonečným způsobem. My všichni lidé se instinktivně díváme nahoru, díváme se na toho, kdo je vzkříšený, moudrý, vznešený, mocný... Pouze Ježíš se vždy dívá dolů a ukazuje svoji pokoru:

- a) *Ve svém životě soukromém*. Ježíš se narodil v Betlémě uprostřed noci, jako člo-

věk na okraji společnosti. V Nazaretě vedl svůj život v tichosti a skrytosti. Žil jako vesnický dělník, který nikdy nedal prosvítnout byt jen náznakem svému Božství.

b) *Ve svém životě veřejném*. Vybírá si nevzdělané učedníky, dává přednost dětem, žije obklopen hříšníky, nemocnými, postiženými a všemi druhy vyvrženců. Hlásá, že ten, který se dělá malým jako dítě, je tím největším v nebeském království. (Mt 18,4)

c) *Ve svém utrpení*. Ve svém svatém utrpení a smrti se pokořil; ukázal se bez lidské podoby, jako ničema zavržený lidmi, nijak vážený...

d) *V Eucharistii*. Nyní, v Eucharistii, Kristus žije v nejhlubší tichosti a tajemnosti. Na kříži bylo skryto Božství, ale objevila se svatá lidskost Kristova. V Eucharistii je skryto Božství a stejně tak svatá lidskost Pána.

Maria praktikovala nejvyšší vzor pokory. Maria je dokonalým vzorem pokory. Vždy žila v postoji pokorné služby Pánu. Jen jednou řekla při vtělení: „Jsem služebnice Páně“, avšak po všechny dny svého života žila v tomto postoji pokorné služebnice.

*Byli jsme povoláni k napodobení Ježíšovy a Mariiny pokory. Křesťan, čím více si uvědomuje svoji vlastní slabost a svoji vlastní nicotu, tím více roste ve svatosti. Stejně jako se stává u stromu, že čím více jeho kořeny zarůstají do země, tím roste výše a dává lepší ovoce. Když se vyplňuje, že ti kteří jsou malí jako děti (Mt 18,4), budou největšími v nebeském království, musíme dojít k závěru, že *poslaní*, všichni pokorní a bezvýznamní, budou sedět na trůnech vyvýšení nad tímto světem.*

Napodobuj Ježíše a Marii v jejich svaté pokoře a usiluj vždy o tuto ctnost, která obléká srdce Boha, Bůh vždycky dává lidem svou milost.

84. POSLUŠNÁ UČEDNICE, KTERÁ SI VYBRALA SLOVO PÁNĚ

Jaký vztah byl určen mezi Marií a Ježíšem během období Pánova veřejného života?

Maria byla vždy a především považována za Matku Ježíšovu; a nezdídko tak bývá vnímána jen s důrazem na její mateřství.

Dnes se objevila nová představa, týkající se Marie v teologii a liturgii. Společně s biologickým a duchovním mateřstvím se Maria ukazuje jako *věřící* a vynikající *učednice*. Je to nové vnímání našeho světa, který nadšeně uvažuje o Marii jako o dokonalé následovnici a poslušné učednici, která bezvýhradně vítá Pánovo poslání.

Biblický základ toho, co říkáme, se musí hledat v pasáži, v níž Ježíš chválí Marii ne tolik za její mateřství, jako za její víru v přijímání Božího slova a jeho uvádění do praxe (srov. Mk 3,31–35).

Maria patřila – podle Lukášova evangelia – ke skupině učedníků, kteří v něho uvěřili, ale zůstává doma ve své vesnici. K této skupině například patřili Zachariáš a také Marta s Marií a Lazarem, kteří byli velkými přáteli Ježíše a jeho učední-

ků. Stejně tak k této skupině patřil Josef z Arimatie, který uvěřil v Boží království.

Druhou skupinou byli ti, kteří úplně následovali Pánovu cestu. Aby patřili k této skupině, museli být vyvolení. Ježíš – jak říká evangelium – „si vyvolil ty, které chtěl“.

Ve svém domově a ze svého domova Maria vytvořila duchovní zázemí učedníků svou modlitbou, jejím přijetím a veřejným hlásáním mezi blízkými o království a Ježíšových skutcích.

Představuji si, že Maria – která velmi pečlivě sledovala cestu Ježíšových skutků a jeho života – byla dobře informována o nocích strávených v modlitbě; a ona se jako dokonalá *učednice* naučila od svého Syna žít dny a noci v atmosféře modlitby, ve prospěch věci Pána.

Vzijme se a napodobme Marii. Ona je duchovní Matkou Církve, protože je ženou víry a dokonalou učednicí, která přijímá Boží slovo bez výhrad a plní je.

(Pokračování)

Zdroj: Clemente Arranz Enjuto: *Cien rostros de María para la contemplación*.

San Pablo, Madrid 1998.

Přeložila -hk-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) I. LARRAÑAGA, *Manual del Guía*, mensaje de la sesión XII.

(2) J. LÓPEZ MELÚS, *María, una historia de amor*, San Pablo, Madrid 1994, 165.

Gabriele Kubyová, obhájkyně pro-rodinné politiky, vyhrála soud

Německá katolická socioložka a obhájkyně pro-rodinné politiky, Gabriele Kubyová, vyhrála soudní proces, ve kterém podala žalobu za nactiutrhání na rozhlasovou stanici, jež odvysílala obsah hry, ve které ji autor vykresluje jako profašistickou „zombie“, která hlásá nenávist a která by měla akorát tak zemřít s kulkou v hlavě.

Německý soudní dvůr nařídil rozhlasové stanici „Deutschland Radio“, aby Gabriele zaplatila jako odškodné 5 000 EUR. Kubyová zažalovala berlínské divadlo „Schaubühne“ a Falka Richtera, homosexuálního autora a režiséra hry „Strach“ z „úkladného zabiti“ její osobnosti, když ji ve zmiňované hře vykreslil jako „zombie“, kterou je třeba zabít pro její „předpotopní“ víru. V úvodu hry jsou Kubyová spolu s dalšími čtyřmi ženami ztvárněny jako „zombie, které se vrátily z minulosti, stále se opakují a užívají slovní zásobu a rétoriku, které lidi vrhají zpět do éry nacionálního socialismu“. K těmto zombie autor přidává i „křesťanská fundamentalistická nenávistná monstra, znepokojené obyvatele, rodiče, které děsí představa alternativních forem rodiny a akceptování pohlavní rozmanitosti“.

Gabriele Kubyová, dobře známá svou kritikou „gender ideologie“, je ve hře poputně a urážlivě ztvárněna jako „nenávist-

né monstrum“. Aby k tomu autor „logicky“ dospěl, zmanipuloval to, co říkala, a vložil jí tato slova do úst. Podle nich podporuje totalitní stát, přitom Kubyová ve skutečnosti neustále varuje před novou totalitou. Režisér hry Richter vzal projev Kubyové z roku 2014, ve kterém hovořila o „zneužívání jazyka a pojmů“ a že je politicky nekorrektní používat slovo „fašisti“ a napasoval ho do slov Kubyové: „...to, co potřebujeme nejvíc, jsou ... fašisti.“ Deutschland Radio potom odvysílalo tento zmanipulovaný „citát“ Kubyové a pochválilo Richtera za jeho hru, která otevřeně odhaluje „ty, co lidem nahánějí strach a šíří nenávist velmi mocnou zbraní, kterou jsou jejich vlastní slova“. Tato rozhlasová stanice zašla až tak daleko, že dokonce zvláště zvýraznila autenticitu slov, které Richter vložil Kubyové do úst.

V roce 2018 berlínský soud vyššího územního celku zakázal divadlu Schaubühne a Richterovi „opakovaně zneužívat něco, pro co neexistuje reálný základ“. Když její „upravené“ výroky Deutschland Radio opět odvysílalo, Kubyová je zažalovala. Dne 25. února 2020

Kubyová oznámila, že 17. prosince 2019 soud vyššího územního celku v Hamburgu potvrdil předcházející rozsudek soudu v případě Deutschland Radio a že pro

velkou závažnost porušení osobních práv vyhlásil její požadavek o finanční vyrovnání za oprávněný: „Je to pro mě dobrá zpráva, jakož i pro literu zákona. Vyhrála jsem druhostupňový soud v legálním sporu proti Deutschland Radio.“ V rámci první žaloby v roce 2016 Kubyová uvedla, že „Frank Richter svou hrou »Strach« zcela jasně demonstruje ducha totality, před kterou já

vždy varuji.“ A dále vysvětlila, že žalobu podala proto, „neboť je v sázce svoboda projevu, která je základním demokratickým právem. Demokracii se daří v rámci svobodné a otevřené diskuze. Takováto diskuze se nemůže obětovat na oltář politické korektnosti. To bychom neměli dovolit.“

Významným mezníkem v díle Gabriele Kubyové je její kniha „Globální sexuální revoluce – Zničení svobody ve jménu svobody“, která v roce 2014 vyšla v češtině v Kartuziánském nakladatelství.

Zdroj: www.lifesitenews.com
(Redakčně upraveno)

Králíky - Hora Matky Boží

Motiv hory a výstupu na ni má u poutních míst nezastupitelné postavení. Právě těžká cesta je poutníkovou odpovědí na otázku, co je ochoten obětovat Bohu a jak si poutních míst váží. Třeba toho na Hoře Matky Boží u Králíků, kde se symbolicky potkávají hranice Čech, Moravy i Slezska.

Králíky

Městečko Králíky se zhruba 4 000 obyvatel místopisně leží v Čechách, v jejich severovýchodním cípu. Spadá do okresu Ústí nad Orlicí. Kromě toho, že od něho nejsou daleko Morava ani Slezsko, téměř na dohled leží také Polsko.

Jeho západní stranu lemují Orlické hory, tu východní Kralický Sněžník. Od roku 1990 je jeho historická část chráněna jako památková zóna.

Vůbec první zmínku o místě, byť nepřímou, hledejme v roce 1357. Na první osídlení si ale muselo počkat pravděpodobně ještě dalších 200 let, do roku 1568. A dalších bezmála 100 let, než se začala psát nejslavnější historie, spjatá s nedalekou Horou Matky Boží.

Lysá

Ještě než horu korunoval rozsáhlý poutní areál, říkalo se jí Lysá - podle toho, že zde nerostly žádné stromy. První poutníci se sem ubírali již roku 1636, aby si vyprošovali ochranu před morovou nákazou, stejně jako sem mířili od roku 1680 kvůli choleře.

V té době se uvádí i existence vodního pramene se zázračnými léčivými účinky a také zvláštní světelné jevy, ozařující vrchol a evokující lidem myšlenky na zázrak. Zvyšující se počet poutníků vybízel uvažovat o stavbě poutního kostela.

Ačkoliv některé prameny uvádí, že na místě stála svatyně již předtím, o vzniku chrámu můžeme bezpečně mluvit od roku 1696. Konkrétně 7. září byl položen základní kámen. Člověkem, který se stavby ujal, a který je tak považován za zakladatele poutního místa, byl Tobiáš Jan Becker.

Tobiáš Jan Becker

Spojení tohoto muže, tehdy kanovníka metropolitní kapituly u sv. Víta, s Králíky nebylo náhodné. Již jako malý chlapec s kamarády na Lysý vrch chodil a údajně měl v raném věku učinit slib, že zde

jednoho dne postaví kostel. Slib jako dospělý dodržel, přičemž stavba barokního chrámu trvala pouhé čtyři roky. Rychlost prací se přičítá velikému nadšení.

Dne 21. srpna 1700 byl kostel slavnostně zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie. Tento den do něj byl také přenesen milostný obraz Panny Marie Sněžné.

Tobiáš Becker jej získal od hraběnky Putzardové ze Slatiňan. U ní ve studentských letech působil jako vychovatel a učitel jejích vnuků. Obraz umístěný na jejím panství ho zaujal. Jedná se o kopii díla Matka Boží s Děťátkem, které údajně namaloval evangelista Lukáš a které bylo umístěné v římské bazilice Santa Maria Maggiore.

Hraběnka Beckerovi obraz darovala. Doprovázel ho při všech jeho kněžských působeních, aby jej po dostavění poutního kostela u Králíků nechal umístit na hlavní oltář. Také zařídil, aby se hoře říkalo Hora Matky Boží.

Číslo sedm

Kostel nebyl jedinou stavbou, která zde vznikla. Díky tomu, že byla obehnaná ambity, vyrostl rozsáhlý poutní komplex. A byl to opět Tobiáš Becker, krátce předtím Leopoldem I. jmenovaný krá-

lovehradeckým biskupem, kdo výstavbu inicioval.

Ambity sestávají ze čtyř křídel. Kvůli větrům, vyskytujícím se ve vysoko položeném místě často, jsou uzavřené. V rozích jsou spojené kapličkami s cibulovitými střechami.

Pokud celý areál něco spojuje, pak číslo sedm. To odkazuje na sedm bolestí Panny Marie. Nejenže areál obsahuje sedm věží, přístupové schodiště je například poskládáno ze sedmkrát sedmi schodů.

Nutno ještě uvést, že na místě byl postaven také klášter. Tobiáš Becker do něho povolal servity. Zdejší působení tohoto řádu je datováno na období 1710-1882. Zaměřoval se na to, co je mu nejbližší, tedy na budování poutní tradice k Paně Marii a jejímu významnému obrazu.

Svaté schody

Historické prameny nás ujišťují o tom, že o poutníky neměly Králíky nouzi. Nebo že v roce 1710 se součástí poutního areálu stala i kaple Svatých schodů. Byla umístěna na nádvoří a svůj vzor našla ve slavné italské Santa Scale, kopírující schodiště Pilátova paláce z hradu Antonia v Jeruzalémě.

Stavba na Hoře Matky Boží je jednopatrová. Vystavěná je ve slohu barokním, interiér kaple zaznamenal ve 30. letech 20. století úpravu, a lze jej bez skrupulí označovat za skvostný. Hlavní slovo má mramor. Schodiště je rozděleno do třetin, a to dvěma plnými zábradlími.

Každé zábradlí má tři sloupky, přičemž na těch u vstupů jsou umístěna sousoší.

Na levé straně je Pilát a Ježíš a také nápis „Ecce, Homo“. Na druhém sloupku u Krista stojí Jidáš a na sloupku je Kristova věta: „Políbením zrazuješ Syna člověka?“

Poutníka jistě zaujme i kalvárie nebo stropní freska se zmrtvýchvstalým Kristem ve společnosti andělů. Malba pochází z roku 1899.

Útlum

Ani na Hoře Matky Boží nepanovaly šťastné časy napořád. Slezské války o rakouské dědictví sem zavedly těžké boje, namále mělo poutní místo i během reforem – tereziánských i josefinských.

Josef II. poutní místo také sám navštívil, aby oznámil, že plánuje klášter (jako mnoho jiných) zrušit. Chtěl sem povolat piaristy a založit zde gymnázium. Příslušníkům řádu servitů ale ještě položil otázku, kde je střed Země. Jeden z dotazovaných odpověděl, že právě tam, kde je Josef II. Tato odpověď vladaře zaujala natolík, že zde servité zůstali.

Poutní tradice byla nicméně reformami narušena. A nejednalo se o poslední ránu. Psal se srpen roku 1846, kdy si poutní místo vytrpělo zkoušku nejtěžší. V noci ze 7. na 8. den v měsíci uhořel do střechy kostela blesk a na místě vypukl požár.

Požár a obnova

V době neštěstí bylo na místě pouze šest lidí, oheň navíc nabil ničivých rozměrů. Kostel i s bohatou výzdobou, stejně jako celý klášter, vzaly za své.

Považuje se pak za zázrak, že neshořela nosítka, na kterých byl před lety slavnostně donesen milostný obraz k oltáři. A to i přesto, že je oheň obklopil ze všech stran. Zničení se „ubránila“ i kaple Svätých schodů, a také milostný obraz Panny Marie Sněžné. Ten zachránil P. Bernard – uvádí se, že s nasazením vlastního života.

Následky neštěstí byly ovšem drtivé, a pokud měl na Hoře Matky Boží znovu vzniknout poutní areál, pak jedině za pomoci dobrodinců. Krátce po požáru byla také uspořádána sbírka a bohatým hodnostářům byly zaslány dopisy s prosbou o pomoc.

Ke slovu se přihlásila štědrá srdce a již v roce 1847 začaly opravy. Architektura kláštera i kostela byla zachována, změny ovšem doznal interiér. Chrám Nanebevze-

tí Panny Marie například dostal nový hlavní a boční oltář. Zdobení sice trvalo až do konce 19. století, nicméně 8. září 1847 je uváděno jako den, kdy je kostel po opravách otevřen. Znovu jej vysvětil královehradecký biskup, Karl Boromäus Hannl.

Ovšem zatímco místo opět vzkvétalo, řád, který se o ně staral, naopak stagnoval. Servitů postupem dalších let ubývalo, jejich věk se zvyšoval a bratři přestávali stačit velkému množství příchozích. Roku 1883 došlo k nevyhnutelnému a péče

o poutní místo byla postoupena jinému řádu – redemptoristům. Z jejich činnosti uvedme, že například roku 1901 zakoupili a opravili Poutní dům.

Zažili zde ale přetěžkou zkoušku.

Další úpadek

Komunistický režim pro většinu poutních míst znamenal těžké časy. Králíky by rády toto období vymazaly obzvlášť, neboť byly proti své vůli „zapojeny“ do Akce K, mající za cíl zrušení československých klášterů. A Hora Matky Boží se stala jedním z míst, kde vznikly internační tábory.

Psal se 14. duben 1950, kdy sem bylo dovezeno 228 řeholníků z 15 řeholních domů. Jejich čas na modlitby a duchovní život byl omezen na minimum. Naopak je čekaly těžké nucené práce, především v lese nebo na poli.

Horu v té době nekorunoval pouze poutní areál, ale také ostnatý drát. Okolí ozdobily tabulky výslovně zakazující vstup do areálu.

Do roku 1955 bylo několik vězňů propuštěno do civilních povolání, jejich místo v Králíkách však zaujali řeholníci z internačního tábora v Želivě. Teprve 30. listopadu 1960 byl internační tábor na poutním místě zrušen, přičemž veřejnost sem znovu mohla až v roce 1968.

Toto děsivé období je připomínáno dodnes. Například ve zdejší klášterě je možno zhlédnout historickou expozici Památníku obětem internace. Ten byl otevřen roku 2012, v současnosti se stěhuje do nových prostor na náměstí v Králíkách.

Poutní cesta

Putování na Horu Matky Boží patří sice k fyzicky náročnějším, ale také k nejpůsobivějším, především když si zvolíme poutní cestu začínající kousek od centra Králík. Vstupujeme na ni zděným barokním portálem, zdobeným čtyřmi sochami – Izaiáše a krále Davida na straně jedné, a svatých Jana Křtitele a Lukáše Evangelisty na straně druhé.

Vykročíme do stoupající lipové aleje, vysázené roku 1705. Kousek od vstupní brány se dostáváme k první ze šesti pašijových kaplí – Kristus na hoře Olivetské. Jako ty ostatní je vystavěna ve slohu barokním a má půdorys šestiúhelníku. V každém z těchto zastavení je také na plechu namalovaný pašijový motiv, vždy odpovídající dedikaci kaple.

Dalšími „průvodci“ nám jsou ještě kaple s motivem Krista odváděného biřící, Krista bičovaného, trním korunovaného, při setkání se sv. Veronikou a nakonec zbaveného šatů.

Poté přicházíme k tzv. Klášterním schodům. Na jejich začátku po stranách stojí další kaple, barokní architekturou navazující na ty v lipové aleji. Názvy mají Ukřižování a Oplakávání a stejně jako předchozí byly vystavěny roku 1706.

Na vrcholu schodiště je vstupní portál do poutního areálu.

Na poutním místě

Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie byl vystavěn ve slohu barokním. Vnitřní výzdoba nicméně spadá do pseudorenesance, jejíž styl byl interiéru vtisknut v letech 1883–1907, v rámci rekonstrukce po ničivém požáru. Z původní výzdoby se zachovala pouze freska v boční kapli presbytáře.

Kostel je trojlodní. Na hlavním oltáři je stále ještě k vidění obraz Panny Marie Sněžné, věnovaný Tobiášem Janem Beckerem. Jedná se o menší olejomalbu, která je chráněna stříbrným plechem. Dáleko dominantněji působí na hlavním oltáři výše umístěný obraz Korunovace

Panny Marie. Ten pochází z dílny profesora Richtera z Kladska.

V každé boční lodi jsou umístěny tři vedlejší oltáře z limbového dřeva. Levou loď (směrem od presbytáře) zaplňují oltáře sv. Jana Nepomuckého, Panny Marie Bolestné a sv. Gerarda Majelly. Proti nim jsou pak oltáře sv. Alžběty Uherské, Služebníků Panny Marie a také sv. Klementa Hofbauera.

Již byly zmíněny ambity a jejich kaple. Působivá je především kaple Dušičková. Oltáři dnes dominuje obraz s výjevem klečící Panny Marie, která se u svého Syna přimlouvá za duše v očistci. Namaloval jej Eduard Wabersich v roce 1900.

Oltář působí nezvykle černou barvou, po stranách stojí sochy kostlivců zahalených pláštěm. Ty pocházejí z 18. století a doplňují je další symboly smrti, lebky a překřížené kosti.

Eduard Wabersich je autorem obrazů také v dalších kaplich, zasvěcených

archandělu Michaelovi a Křtu Páně. Jen oltářní obraz v rohové kapličky svaté Anny namaloval roku 1706 J. Hübscher.

Je nutné doplnit, že uvnitř ambity se nachází oltáře nebo jejich torza pocházející z původní výzdoby kostela. Rozmístěny jsou mezi zastaveními křížové cesty. Například socha sv. Jana Nepomuckého, na oltáři Panny Marie Pomocnice je zase umístěn obraz ze 17. století, který se podařilo uchránit při velkém požáru.

Ambity také ozdobilo dílo J. Füricha a jeho třináct obrazů Betlémské cesty. A nesmíme zapomenat ani na pamětní desku P. Tobiáše Jana Beckera.

Poutě

Mezi bohatým počtem staveb areálu je také již zmíněný Poutní dům. Nedaleko místa se nachází Mariánský pramen, na který upozorňuje kamenný sloup a který se nachází v poklidném lesním zátiší. A zapomenat nesmíme ani na sloup se sousoším z dílny Kazimíra Klahra, tedy na pilíř s oboustranným reliéfem – Nejsvětější Trojice korunující Pannu Marii.

Co se týče poutí, hlavní se slaví 15. srpna, na slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Slaví se jak v tento den, tak i o nejbližší neděli.

Avšak i mimo tyto události přináší Hora Matky Boží poutníkovi velký zážitek.

Celý areál je monumentální krajinnou dominantou, která vévodí hoře s vrcholem 760 metrů nad mořem. A tím plně oslavuje význam Panny Marie, v nebi korunované za jedinou Královnu celého světa.

Kde jinde si to připomenout, než na místě potvrzujícím, že hranice mohou být pouhou čarou na mapě.

NÁRODNÍ POCHOD PRO ŽIVOT A RODINU 2020 – Praha, sobota 18. 4. 2020

Přijďte na každoroční manifestaci všech, kdo věří, že každé počaté dítě má dostat šanci. Nevnučujeme zákazy. Nabízíme řešení.

Program: 10.30 Pražský hrad, katedrála – pontifikální mše svatá (vzhledem k bezpečnostním kontrolám doporučujeme přihlášení) • 12.30 Hradčanské náměstí – občerstvení a doprovodný program
• 14.00 **Pochod pro život** na trase Hradčanské náměstí – Újezd – Václavské náměstí
• 16.00 **zakončení u sochy sv. Václava** na Václavském náměstí.

Přihlášení: Přihlaste se včas. Kdyby vám to nakonec nevyšlo, stačí nám dát vědět.

Zajišťujeme přednostní bezpečnostní kontrolu pro vstup do areálu Pražského hradu.

Oběd: Pro přihlášené bude připraveno jednoduché občerstvení: kuřecí řízek s chlebem, bagety, čaj a balená voda. Uvítáme dar 85 Kč / 55 Kč. Za děti neposilejte nic.

Doprava do Prahy a zpět: Vlaky a autobusy hradíme bez ohledu na počet cestujících. Pokud tuto nabídku upřednostníte, pomůžete nám snížit celkové náklady.

Více informací a přihlášení na <https://hnutiprozivot.cz/pochod-pro-zivot>.

Rodina, která se společně modlí, zůstane spolu

PĚT MILOSTÍ JAKO OVOCE DENNÍ MODLITBY RŮŽENCE

V dětství jsme s bratrem a sestrami nemohli v rodinném minivanu ujet ani metr bez toho, aby naše maminka nevytáhla z kapsy růženec.

Bylo úplně jedno, s kým jsme jeli, jak dlouho jsme jeli, mohli jsme se rozčilovat, obracet oči v sloup – nic nepomohlo, růženec byl vytažen a naše maminka začala modlitbu. Nepamatuji si, kdy by se naše maminka s námi nepomodlila posvátný růženec aspoň jedenkrát denně. (Ano, někdy i víckrát.) Připouštím, že tehdy jsme se s ní modlili a brblali při tom. Všichni jsme to tak dělali.

Když se dnes ohlédnu zpět, jsou to pro mě a moje sourozence ty nejvzácnější vzpomínky. Byla to pro nás nesmírně silná formace, kdy jsme se naučili mnohému o životě Ježíše Krista a o jeho evangeliu. Růženec se pokládá za „Bibli na šňůrce“! Víte, modlitba růžence si totiž vyžaduje rozjímání nad životem Ježíše Krista. S jistotou můžu říci, že milosti, kterými nás Bůh v našem životě skrze tuto jedinečnou modlitbu zahrnuje, jsou velmi mocné. Proto se chci jménem svých sourozenců i svým podělit s vámi o pět milostí, které nám Panna Maria svou přímluvou vyprošuje skrze modlitbu růžence:

1. „Z nikoho, kdo se denně modlí posvátný růženec, se oficiálně nikdy nestane bludař.“
(sv. Ludvík Grignon z Montfortu)

To je naprostá pravda, člověče! Každý z nás udělal mnoho chyb. Avšak přestat milovat Pravdu mezi ně nepatří. Nejen že tuto Pravdu milujeme, ale také se o ni s radostí dělíme s ostatními.

2. „Rodina, která se společně modlí, zůstane spolu.“
(bratr Patrick Peyton)

Se sourozenci, švagrovými, neteremi a synovci jsme si stále blízcí. Nepocítujeme vůči sobě žádné rozpaky, nehádáme

Ve středu 25. března 2020 o slavnosti Zvěstování Páně bude **MŠE SVATÁ S VEČEŘADLEM** na Svatém Hostýně v 9.30 hodin s P. Jaroslavem Střížem. Zveme všechny mariánské ctitele.

se, ani nic neřešíme dramaticky. Pochopitelně, že drobné neshody jsou i mezi námi, ale ne často a hned se vyřeší.

3. „Posvátný růženec je mocná zbraň. Modli se ho s důvěrou a budeš žasnout nad výsledky.“
(sv. Josemaría Escrivá)

Jako rodina jsme si také prožili svůj podíl těžkostí a problémů. Obraceli jsme se k růženci zejména v těch nejtěžších časech. A Bůh nám vždy daroval smích a pokoj – i uprostřed nejtěžších životních zápasů. Bez ohledu na to, jak často jsme zhřešili, svátosti nás vždy přitáhly zpět, abychom se smířili s Kristem, jeho Církví a mezi sebou navzájem.

4. „Když lidé milují růženec a modlí se ho, zjistí, že je to činí lepšími.“
(sv. Antonín Maria Claret)

S jistotou mohu říci, že do dokonalosti máme velmi daleko. Jsme však lepší než jsme byli, a ještě ne tak dobří, jak doufáme, že budeme. S mocnou přímluvou Panny Marie doufáme, že všichni budeme svatí! Posvátný růženec s konečnou platností otevírá naše srdce, aby přijalo milosti potřebné pro to, abychom se mohli stát takovými, jakými nás chce Bůh mít.

5. „Růženec je moje oblíbená modlitba.“

(svatý papež Jan Pavel II.)

Kromě mše svaté je růženec nejoblíbenější modlitbou naší rodiny. Také moji bratři a sestry se ho modlí se svými dětmi každý den. Když se synovce Petea zeptáte: „Kde máš zbraň?“, hned vytahuje z kapsy růženec. Má 10 let a sám se každý den modlí růženec.

Díky Bohu za milost modlitby posvátného růžence, nejen v mé rodině. Růženec je kristocentrická, jednoduchá a mocná modlitba, jejímž prostřednictvím naši rodinu Panna Maria zahrnuje milostmi, pokojem a radostí. Růženec je modlitba skutečného obrácení srdce. Růženec je nádherný a úžasný.

Modlete se růženec ve své rodině, s přáteli, ve společenství. Modlete se růženec.

Děkuji Ti, mami! (pozemské i nebeské)

Panna Maria, Královno posvátného růžence, oroduj za nás!

Bridget Costello
(<https://churchpop.com>, 9. 2. 2020)
Přeložila a upravila -jk-

Poselství Panny Marie pro Mirjanu Soldo

„Drahé děti, vaše čistá a upřímná láska přitahuje moje mateřské srdce. Vaše víra a důvěra v nebeského Otce jsou vonící růže, které mi přinášíte – nejkrásnější kytice růží sestavené z vašich modliteb, skutků milosrdenství a lásky. Apoštolové mojí lásky, vy, kteří se upřímně, čistým srdcem snažíte následovat mého Syna, vy, kteří ho máte upřímně rádi, vy pomozte, buďte příkladem těm, kteří ještě nepoznali lásku mého Syna – ale, děti moje, nejen slovy, ale i skutky a čistými city, kterými oslavujete nebeského Otce. Apoštolové mojí lásky, je čas bdění a od vás žádám lásku, ne abyste soudili – nikoho, protože nebeský Otec bude soudit všechny. Žádám vás, abyste milovali, abyste šířili pravdu, protože pravda je stará, ta není nová, ona je věčná, ona je pravda. Ona svědčí o věčnosti Boží. Přinášejte světlo mého Syna a rozhánějte temnotu, která vás chce stále více zachvátit. Nebojte se. Skrze milost a lásku svého Syna jsem já s vámi. Děkuji vám.“

2. března 2020

Pondělí 23. 3. 2020

6:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Co je bez chvění, není pevné **6:30** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (154. díl) **7:50** Buon giorno s Františkem **8:45** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny – Jizerské hory **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Outdoor Films s Kateřinou a Ladislavem Bezděkovými (87. díl): S Octavií kolem světa **10:55** Bible pro Severní Koreu **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **13:15** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (27. díl): Václav Vacek – kněz **15:30** V souvislostech **15:55** Noční univerzita: David Říman – Bojová umění: ANO, či NE?! **16:45** Mezi pražci (85. díl): Březen 2020 **17:35** Terra Santa News: 18. 3. 2020 **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Vezmi a čti: Březen 2020 [P] **18:30** Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. **18:35** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:45** Můj chrám: Doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **19:05** Víra do kapsy [P] **19:20** Jaroslav Samson Lenk na Mohelnickém dostavníku 2018 **19:40** Pošta pro Holuba: Ekologie [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a jeho host [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl) **21:25** Živě s Noe [P] **22:05** Harfa Noemova: Operní předehery **22:30** Kulatý stůl: 70 let od Akce K **0:00** Post Scriptum [P] **0:15** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Radosti a strasti stavu manželského **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 24. 3. 2020

6:05 Příroda kolem nás: Ježek a buvol pralesní **6:20** Ars Vaticana **6:30** Pod lampou **8:35** V souvislostech **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Muzikanti, hrajte **9:55** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Radosti a strasti stavu manželského **10:55** Opru se o florbalovou hůl **11:15** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **11:20** Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny – Jizerské hory **13:00** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (28. díl): Juan Provecho López – španělský augustinián **15:25** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **16:00** Kulatý stůl: 70 let od Akce K **17:30** Ars Vaticana **17:40** BET LECHEM – vnitřní domov (7. díl): Bogdan Sikora – minorita, provinciál **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. **18:25** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:30** Biblická studna **19:30** Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka s doc. Mgr. Petrem Francánem [P] **21:05** Světlo pro Evropu (10. díl): Speciál – Mezináboženský dialog **21:15** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** P. Vojtěch Kodet – Blahoslavenství: Blahoslavení tiší **22:45** Má vlast: Jedlí **23:50** Post Scriptum **0:05** Cvrlikání (77. díl): Malina Brothers & Kateřina García **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 25. 3. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2020 **6:25** Noční univerzita: David Říman – Bojová umění: ANO, či NE?! **7:20** Outdoor Films s Milanem Daňkem (36. díl): Natáčení v opravdové divočině **9:00** Živě s Noe [L] **9:25** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:30** O zaniklé Karvině **11:15** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **11:20** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace: ze Slavnosti Zvěstování Páně [L] **12:50** Hrajeme si: Rožnovské slavnosti 2019 **13:40** Můj chrám: Doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Karlovy, v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (29. díl): David Eben – muzikolog **15:30** Irák: Ninive **16:05** Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2020 **16:25** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a jeho host **17:30** Ars Vaticana **17:45** ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl) **18:00** Živě s Noe [P] **18:35** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:40** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. **18:55** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **19:30** Terra Santa News: 25. 3. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace: S P. Lukášem Mockem [L] **21:10** BET LECHEM – vnitřní domov (6. díl): Angelo Scarano – Italočech **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Daniel Ange – Otec ho spatřil... **23:15** Víra do kapsy **23:30** Generální audience papeže Františka [P] **23:50** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **0:15** Post Scriptum **0:25** Má vlast: Otrkovice **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 26. 3. 2020

6:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **6:30** Pošta pro Holuba: Ekologie **6:35** Práce jako na kostele **6:55** Klapka s doc. Mgr. Petrem Francánem **8:00** Terra Santa News: 25. 3. 2020 **8:20** P. Vojtěch Kodet – Blahoslavenství: Blahoslavení tiší **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (10. díl): Speciál – Mezináboženský dialog **9:30** Kulatý stůl: 70 let od Akce K **11:00** Ars Vaticana **11:10** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **11:15** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Velehrad v době nesvobody **13:10** Má vlast: Otrkovice **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (30. díl): Miloslav Fiala – prezident České katolické Charity **15:25** Generální audience papeže Františka **15:50** Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2020 **16:10** Poletuchy: Na skok do propasti **17:00** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny – Jizerské hory **17:10** Příroda kolem nás: Ježek a buvol pralesní **17:30** Animované biblické příběhy: Ježíšovy zázraky **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Víra do kapsy: Vyhrošení **18:30** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **18:35** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:40** Historie sklářství v Karloince **19:00** Večeře u Slováků: 5. neděle postní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem (9. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... poznáváme blues [L] **21:15** Vezmi a čti: Březen 2020 **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Post Scriptum **0:25** Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2020 **0:45** Vincent Hložník, umělec evropského formátu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 27. 3. 2020

6:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván **6:30** Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2020 **6:50** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **7:10** Mauricius – nová hranice **7:35** Noční univerzita: P. Daniel Ange – Otec ho spatřil... **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Nededza **9:45** Práce jako na kostele **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl) **10:10** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a jeho host **11:15** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **11:20** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** BET

LECHEM – vnitřní domov (6. díl): Angelo Scarano – Italočech **13:05** Izrael: Země zaslíbená **13:35** Jaroslav Samson Lenk na Mohelnickém dostavníku 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčíková – hubebnice **15:25** Cesta kříže: křížová cesta v hudbě a obrazech **16:20** Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2020 **16:40** Dům ze skla? **17:45** Pošta pro Holuba: Ekologie **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Ars Vaticana **18:25** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:30** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **18:40** Poďří – mokřady mezinárodního významu České republiky **19:20** Země neočekávaného – Papua Nová Guinea **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Březen 2020 [L] **21:35** Živě s Noe [P] **22:15** Poletuchy: Na skok do propasti **23:00** Sedm výprav Josefa Vágnera (5. díl): Tragedie žiraf **0:30** Post Scriptum **0:40** Cvrlikání (77. díl): Malina Brothers & Kateřina García **1:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 28. 3. 2020

6:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván **6:30** Rok vína **6:55** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Scheirichem, 1. díl **7:35** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **8:35** Příroda kolem nás: Ježek a buvol pralesní **8:55** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **9:00** Animované biblické příběhy: Ježíšovy zázraky **9:35** GOODwillBOY IV. (13. díl) **10:15** V posteli POD NEBESY V. (1. díl) **11:10** Víra do kapsy **11:25** Tak trochu jiný lyžák **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini [P] **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 25. 3. 2020 **14:30** Letem jazzem (9. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... poznáváme blues **15:45** V pohorách po horách (37. díl): Plešivec – Brdy **16:00** Výpravy do divočiny: Afrika Dr. Emila Holuba **17:05** Velehradská zastavení, Díl 6. – Poutníci ze Slovenska **17:15** Víťajte u nás: Rožnovské slavnosti 2019 **18:00** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **18:25** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:30** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **18:40** Muzikanti, hrajte **19:15** Světlo pro Evropu (23. díl): Výročí pádu Berlínské zdi **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Markétou Hanákovou (88. díl): S kardiostimulátorem do velehor [P] **21:35** Bačkorám navzdory: Poslední etapou k cíli [P] **22:00** Živě s Noe **23:10** Jak potkávat svět (77. díl): Se Simou Martausovou **0:35** Sierra Leone: Ježíš v ulicích **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 29. 3. 2020

6:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **6:25** Kulatý stůl: Dobrá literatura pro děti **8:00** Večeře u Slováků: 5. neděle postní **8:25** Řeckokatolický magazín **8:45** Letem jazzem (9. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... poznáváme blues **10:00** Bačkorám navzdory: Poslední etapou k cíli **10:15** Pošta pro Holuba: Ekologie **10:30** Mše svatá z kostela sv. Jana Křtitele, Kněždub [L] **11:40** ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl) **11:50** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (23. díl): Výročí pádu Berlínské zdi **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:35** Outdoor Films s Markétou Hanákovou (88. díl): S kardiostimulátorem do velehor **15:10** Muzikanti, hrajte **15:45** Klapka s doc. Mgr. Petrem Francánem **16:50** Živě s Noe **18:00** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **18:05** Animované biblické příběhy: Milosrdný Samaritán **18:35** Hráť si dovoleno **18:55** Příroda kolem nás: Rozinka a medvědi [P] **19:10** P. Vojtěch Kodet – Blahoslavenství: Blahoslavení, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cenakolo: svědectví o Lásce, milosrdenství a přátelství [P] **20:45** Trebbia 2020 [P] **22:25** Mičení, modlitba, pokání **23:20** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a jeho host **23:58** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:59** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **2:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 23. 3. o 16:05 hod.: V škole Ducha (Ján Buc: Zlo)

Duchovná obnova nakrútená na duchovno-ozdravných pobytoch v Nimnici.

Utorok 24. 3. o 20:25 hod.:
vKontexte (Juraj Vittek: Náboženský liberalizmus)

Cirkev je ustavične povolaná k tomu, aby sa menila, aby tak mohla zachovať samú seba a svoju vlastnú identitu. Musí byť zároveň konzervatívna i pokroková. Avšak toto so sebou prináša aj nemalé úskalia a nebezpečenstvá. Jedným z nich je aj problém náboženského liberalizmu, ktorému sa venujeme aj v ďalšej časti našej relácie vKontexte a zároveň sa dotýkame aj konkrétneho problému organizovania koncertov v kostoloch.

Streda 25. 3. o 22:00 hod.: Taizé

Záznam kajúcej pobožnosti v duchu modlitby Taizé z Prešova.

Štvrtok 26. 3. o 21:10 hod.: Poltón klub (David DAVE)

Spevák, hudobník a aj vedúci chvál AKO V NEBI. Na začiatku hudobnej

kariéry si spolu s jeho dvoma bratmi založili kapelu Karmel. Jeho prvý debutový album «Nič nie je nemožné» vyšiel v roku 2013. Skrze vlastné piesne chce vzdávať chválu Bohu.

Piatok 27. 3. o 20:30 hod.:
Svätý Anton z Padovy: Milosť a oheň (dokument)

Dokument približuje najdôležitejšie udalosti jeho života, opisuje jeho duchovnú cestu od rádu augustiniánov k bratom františkánom. Ponúka nám možnosť bližšie spoznať svätca z Padovy, ktorého spiritualita a charizma sa aj dnes dotýkajú srdc veriacich.

Sobota 28. 3. o 19:00 hod.: Krajina tieňov (film)

Film je výpoveďou o skutočných udalostiach zo života C.S. Lewisa, ktorý napísal Rady zkušeneho diabla, Letopisy Narnie, K jádru kresťanstva, Veľký rozvod a iné.

Nedeľa 29. 3. o 11:00 hod.: Svätá omša z Nitry

Priamy prenos z katedrály sv. Emeráma, celebruje Mons. Viliam Judák.

Centrum nádeje a pomoci (CENAP) zve na sobotní akreditovaný seminár „NAPROHELP, úspešná cesta k díteti“.
Seminár sa bude konať v Brně v priestoroch CENAP dne 28. 3. 2020 od 9 do 17 hod.

Účast na tomto seminári môže priniesť dôležité informácie pro situace, když se setkáváte s klienty či pacienty, které trápí nechtěná neplodnost a kteří umělé oplodnění z etických, morálních či zdravotních důvodů podstupovat nechtějí a nemohou.

Přihláška i další informace jsou na <https://www.cenap.cz/naprohelp-kurz>.

Seminár v CENAP pojmáme nejen teoreticky, ale tiež prakticky. NAPROHELP je založena na sledování cyklu dle STM PPR. Proto si ukážeme, co vše se dá z tabulky STM vyčíst, co je možné na základě STM klientům a pacientům dál doporučit, jak je vhodné načasovat léčbu. Máme připravené i cvičné záznamové tabulky, abyste si mohli prakticky zopakovať pravidla STM a správné vyhodnocování záznamů cyklů. Povíme si též o konkrétních potravinových doplňcích i o dalších vhodných postupech pomáhajících k úspěšnému těhotenství.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
21. – 28. BŘEZNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 3.		PO 23. 3.		ÚT 24. 3.		ST 25. 3.		ČT 26. 3.		PÁ 27. 3.		SO 28. 3.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	1335	1478	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	1335	1479	272	301	271	300	272	301
Antifony	363	405	1151	1279	1167	1296	1336	1480	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	813	914	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	363	406	367	410	370	414	1337	1480	377	422	380	425	384	429
Antifona k Zach. kantiku	363	406	367	411	371	414	1337	1480	377	422	381	426	384	430
Prosby	364	406	367	411	371	414	1337	1481	377	422	381	426	384	430
Závěrečná modlitba	364	407	368	411	371	415	1338	1481	378	423	381	426	385	430
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	1338	1481	273	303	273	303	273	303
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1265	1403	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	364	407	368	412	371	415	1338	1482	378	423	381	427	385	430
Závěrečná modlitba	364	407	368	411	371	415	1338	1481	378	423	381	426	385	430
Nešpory:														
	SO 21. 3.													
Hymnus	268	297	268	297	268	298	1331	1474	1339	1483	269	299	268	298
Antifony	361	404	365	408	1161	1290	1332	1475	1340	1484	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1332	1475	1340	1484	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	361	404	366	409	369	413	1334	1477	1342	1486	379	424	382	428
Ant. ke kant. P. M.	362	404	366	409	369	413	1334	1478	1343	1487	379	424	383	428
Prosby	362	405	366	409	370	413	1335	1478	1343	1487	379	425	383	428
Záv. modlitba	364	407	364	407	368	411	1338	1481	1338	1481	378	423	381	426
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1238	1374	1242	1379	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 22. 3. – 4. neděle postní

 1. čt.: 1 Sam 16,1b.6–7.10–13a
 Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

2. čt.: Ef 5,8–14

Ev.: Jan 9,1–41

Pondělí 23. 3. – připomínka
sv. Turibia z Mongroveja

1. čt.: Iz 65,17–21

Ž 30(29),2+4.5–6.11–12a+13b

 Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)

Ev.: Jan 4,43–54

Úterý 24. 3. – ferie

1. čt.: Ez 47,1–9.12

Ž 46(45),2–3.5–6.8–9

 Odp.: 8 (*S námi je Hospodin zástupů, Bůh Jakubův je naší tvrzí.*)

Ev.: Jan 5,1–3a.5–16

Středa 25. 3. – slavnost
Zvěstování Páně

1. čt.: Iz 7,10–14

Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.11

 Odp.: srov. 8a+9b (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)

2. čt.: Žid 10,4–10

Ev.: Lk 1,26–38

Čtvrtek 26. 3. – ferie

1. čt.: Ex 32,7–14

Ž 106(105),19–20.21–22.23

 Odp.: 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)

Ev.: Jan 5,31–47

Pátek 27. 3. – ferie

1. čt.: Mdr 2,1a.12–22

Ž 34(33),17–18.19–20.21+23

 Odp.: 19a (*Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce.*)

Ev.: Jan 7,1–2.10.25–30

Sobota 28. 3. – ferie

1. čt.: Jer 11,18–20

Ž 7,2–3.9bc–10.11–12

 Odp.: 2a (*Hospodine, můj Bože, k tobě se utíkám.*)

Ev.: Jan 7,40–53

PRO KAŽDODENNÍ ŽIVOT

ZÁVISLOSTI SRDCE • JAK OPUSTIT NEZDRAVÉ VZTAHY

Robert Hemfelt - Frank Minirth - Paul Meier
Z angličtiny přeložila Monika Kršková
Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Problémy ve vztazích, hádky, trápení a neschopnost pokojného soužití. Těžkosti v zaměstnání, finanční problémy, alkohol, drogy. Nekontrolovatelný hněv, násilí, smutek, deprese. Tělesná i duševní zranění, zneužívání, další bolavé prožitky i nutkové poruchy... Tam všude se setkáváme se závislostmi srdce. Kniha je praktickým návodem, jak se osvobodit od vztahů vzájemné závislosti. Pravá svoboda nespočívá ve vypjatém individualismu, ale ve zdravých vztazích s druhými lidmi. Autoři poutavě a s pomocí mnoha příkladů popisují vztahy vzájemné závislosti: jak rychle se rozvíjejí, jak ničivé jsou i jak se od nich můžeme osvobodit. Citlivě zapojují i svůj křesťanský pohled. Dílo určené především rodinným a manželským psychologům a terapeutům a psychologům budou číst s užitkem ti, kdo sami trpí závislostí, ti, kdo chtějí porozumět chování svých blízkých a pomoci jim k plnohodnotnému životu, a pracovníci pomáhajících profesí.

Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání
Brož., 130x190 mm, 336 stran, 379 Kč

OSOBNOST ČESKÉ CÍRKVE

JAKO BYCHOM DNES ZEMŘÍT MĚLI

Miloš Doležal

Advent 1949, zasněžená mrazivá Vysočina, nedělní dopoledne 11. prosince. V malém kostele v Čihošti se při kázání P. Josefa Toufara třikrát zakýval dřevěný oltářní křížek a zůstal zkroucen a vychýlen mimo těžiště. Pohyb křížku vidělo dva-

cet svědků. Do rozbíhajícího se církevního objasňování se vlomila komunistická Státní bezpečnost. P. Toufar byl zatčen, uvězněn, mučením jej nutili lživě doznat, že vše podvodně sestrojil. Jeho mučednická smrt zhatila chystaný inscenovaný monstrproces. Pro autora základní pohnutkou k sepsání díla nebylo vyvrátit či potvrdit, že se křížek skutečně tajemně zahýbal, ale naléhavá touha pochopit, kdo P. Josef Toufar byl a co všechno v jeho údělu předcházelo dějství poslednímu. Po létech pátrání, shromažďování dokumentů, snímků i svědeckých výpovědí vznikla kniha skládající ze dvou rovnocenných částí, textové a obrazové, hluboce oslovující obraz kněze Kristova.

Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o.
Váz., přebal, A5, křídový papír, 448 stran, 290 Kč

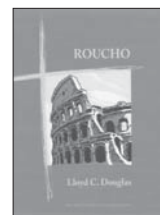
BELETRIE

ROUCHO

Lloyd C. Douglas • Z angličtiny přeložil Ladislav Mikulec

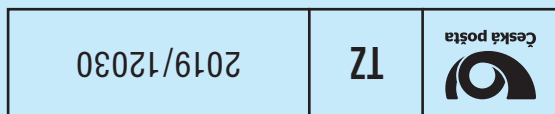
Historický román, jehož děj se odehrává v době Říše římské za císařů Tiberia a Caliguly, tj. v 1. polovině 1. století po Kristu. Líčí neobvyklou životní cestu římského patricije Marcella: Zúčastnil se hostiny na císařském dvoře, kde opilého následníka trůnu hosté oslavovali jako boha. To přišlo Marcellovi k smíchu. Za trest byl poslán do nehostinné Gazy v Palestině a ustanoven velitelem tamní římské posádky. Mezi povinnosti posádky římské pevnosti v Gaze patřilo udržovat v Jeruzalémě klid o velikonočních svátcích. Marcellově setnině navíc připadl úkol ukřižovat Ježíše Krista. Tak se do jeho vlastnictví dostalo Kristovo roucho. Nebyl to ovšem pouhý kus látky. Brzy se ukázalo, že na toho, kdo se ho dotkne nebo se do něj obleče, mocně působí.

Karmelitánské nakladatelství
Vydání v KNA druhé
Brož., A5, 422 stran, 295 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, společnost, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bůdy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.